

have selv erhvervet Jord, kun ere 5, nemlig i Hanherrederne, Bølling-Nørre Herred, Thyrsting-Brads, Løve og Hammerum Herred, og det er som sagt kun mindre Beløb, der her er Tale om. Med disse Ord skal jeg tillade mig at indstille Udvalgets Vndringsforslag til Vedtagelse.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg skal ikke dvæle længe ved denne Sag, men i det Hele udtale, at jeg er meget beredvillig til at gaa ind paa det af det ærede Udvalg stillede Forslag og skal ogsaa anbefale Thinget at stemme derfor. Jeg tror, at om der end kan være ganske enkelte Embedsmænd, som faae en særlig Fordel derved, er det dog i det Hele og Store en Billigheds- og Retfærdighedshandling, man hder dem, der i de senere Aar ere tiltraadte, og dem, der i de nærmeste Aar ville tiltræde Embederne. Dem kan det jo ikke hjælpe, at deres Formænd have havt en rigeligere Indtægt af Jorden. For dem virker dette, paa Grund af at Hjemmeindtægten bestemmes efter Gjennemsnittet af de sidste 10 Aars Indtægt, kun saaledes, at de komme til at lide et betydelig større Afdrag i deres Gage, end det paa nogen Maade er muligt at faae ind af Jorderne. I det Hele kunne disse Embedsmænd ikke vel befatte sig med Jordbrug; de ere i Reglen henviste til at bortforpagte dem for, hvad de kunne faae for dem. Selv drive dem kunne de sædvanlig ikke af mange Grunde, og det vilde i det Hele heller ikke være ønskeligt, om de befattede sig med at være Agerbrugere for en væsentlig Del. Jeg tror, at for Statskassen betyder finantseelt taget dette Lovforslag, saaledes som den ærede Ordfører bemærkede, ikke Meget. Det betyder allerede nu ikke Meget, og det kan jo være, at det i Tidens Løb kan vise sig at være en betydelig Fordel for Statskassen. Ingen kan vide det, men skulde Kornpriserne igjen stige, som de have gjort tidligere, vil det vise sig at være til Statskassens Fordel. Jeg behøver blot at minde om, hvad vi Alle vide, at da Staten i sin Tid vedtog at overtage Bispetinderne mod at sætte Bisperne paa fast Gage, gjorde den en brillant Forretning. Med Hensyn til, hvorledes der skal forholdes med de her omhandlede Jorder, tror jeg, ligesom den ærede Ordfører, at det af mange Grunde ikke er rigtigt at fremtvinge Salg af dem. For det Første er det ikke muligt i mange Tilfælde, hvor Eiendomsretten er omtvistet, og det er vel de fleste Tilfælde; thi i alle de Tilfælde maa man være forberedt paa, at Kommunerne ville protestere imod, at Jorderne skulle sælges paa et saa ugun-

stigt Tidspunkt som det nuværende. Og hvad dernæst angaar, at Staten skal paa anden Maade gjøre Jorderne frugtbringende og overdrage dem til Brug af Andre, tror jeg, at man som Regel kan forudsætte, at disse mindre Jorders Bestyrelse vil staffe Finantsministeriet saa meget Bryderi, at man kan være temmelig rolig for, at naar det med nogen Rimelighed kan blive af med dem, vil det sælge dem. Jeg kan derfor i det Hele anbefale Thinget at følge det ærede Udvalg.

Ordføreren (Bluhme): Sdet jeg saa haaber, at Thinget vil følge Opfordringen, vil jeg endnu kun bemærke, hvad jeg undlod for, at forsaavidt Indtægterne af Jorderne flyde ind i Statskassen, om hvis Besiddelsesret der kan reises Tvivl, maatte det jo utrykkelig forbeholdes, at naar i sin Tid Grundloven ster Fyldest, ved at Magistratsembederne adskilles fra Retsbetjentembederne, maa den Indtægt, som kan være Tvivl underkastet, tilfalde de kommunale Embedsmænd og ikke Retsbetjentene. Jeg tror, at det er en Reservation, der bør gjøres i dette Øieblik.

Justitsministeren (Nellemann): Ja, jeg skal i Anledning heraf bemærke, at saalænge den nuværende Ordning bestaar, er det givet, at Indtægten skal benyttes til Lønning af Embederne, og saa er det i sin Orden, at den tilfalder Statskassen. Naar en anden Ordning skulde indtræde, og det altsaa, i værste Tilfælde gennem Retsstrætte, maatte vise sig, at Kommunerne ere eiendomsberettigede til Jorderne, blive Kommunerne jo Eiere af Indtægten, og saa vil det bero paa Kommunerne, hvorvidt de ville benytte den hele Indtægt, eller hvorledes de ville forholde sig med Hensyn til de saakaldte kommunale Borgmestre. Det kan nok være, at man enkelte Steder vil finde, at denne Indtægt er større, end det behøves, medens det paa andre Steder og maaste paa de fleste vil være nødvendigt for Kommunerne at se at staffe dem noget mere Indtægt, end der kommer af Jorden, men det maa være Kommunerne forbeholdt at træffe Bestemmelse derom, forudsat at det ikke, hvad der er meget rimeligt, bliver bestemt ved den samme Lov, som indfører den ny Ordning, hvorledes man skal forholde sig dermed.

Ordføreren (Bluhme): Ja naturligvis maa Kommunerne selv bestemme, hvorledes Indtægten skal anvendes, men det, jeg vilde bemærke, er, at naar man nu bliver enig om, at Pengene skulle gaa ind i Statskassen, maa der reserveres Kommunerne